

Solvaukset syyttäjän pöydällä

Tämä juttu sisältää kovaa kieltä ja rumia sanoja, sillä nyt kerromme, miten suomalaiset herjaavat toisiaan. HS luki 867 syyttäjien ja käräjäoikeuksien päätöstä kunnianloukkauksista. Selvisi, ettei laki ole kaikille sama.

Tilaaajille

Susanna Reinboth HS, Satu Vasantola HS

[Sanoma-tilin](#)

[asetukset](#)

[Tilauksen](#)

[jättö ilman](#)

[lehteä?](#)

[sähköpostin](#)

[867 syyttäjien](#)

[Valituinen](#)

[osoitteenmuutos](#)

[Jakelun keskeytys](#)

[Seuraamasi](#)

[aiheet](#)

[Tallennetut](#)

[artikkelit](#)

[Omat kommentit](#)

(KUVA: MIRKA KOLEHMAINEN / HS)

RIITA alkoi risteyksestä, jossa melkein ajettiin kolari. Oltiin Tuusulassa, elettiin ehkä kesää 2018, mutta tarkkaa paikkaa tai päivää syyttäjä ei päätöksessään kerro.

Rikosilmoituksen tehnyt nainen kertoi poliisille, että toinen auto olisi törmännyt hänen autoonsa, ellei hän olisi kiihdyttänyt alta pois. Tilanteen jälkeen auton sivuikkuna avattiin ja sieltä huudettiin naiselle, että tämä on petturi ja huora.

Nainen ilmoitti asiasta poliisille ja kertoi myös auton rekisteritunnuksen. Kuljettajaa epäiltiin liikenneturvallisuuden vaarantamisesta ja kunnianloukkauksesta. Myöhemmin poliisi esitti, että esitutkinta lopetettaisiin.

Syyttäjä oli samaa mieltä. Hänen mukaansa tilanteessa huudettuja loukkaavia sanoja on pidettävä rikoslajissaan vähäisinä ja yksittäisinä.

Vähäistä huorittelua siis.

Maaliskuussa 2018 Pirkanmaan käräjäoikeudessa tuomittiin kunnianloukkauksesta mies, joka oli ravintolassa nimitellyt naista huoraksi ja ämmäksi.

Tuomittavaa huorittelua siis.

MILLOIN huorittelu on rikos? Entä muunlainen nimittely? Milloin napsahtaa tuomio kunnianloukkauksesta ja milloin haukkumista katsotaan läpi sormien?

Näyttää siltä, että kyse on arpapelistä. Samankaltaisista loukkauksista toinen saattaa johtaa sakkoihin ja korvauksiin, toisen tutkinta lopetetaan kesken.

HS kävi läpi 867 kunnianloukkaustapausta kolmen viime vuoden ajalta.

Osa tapauksista on käräjäoikeuksien tuomioita, osa taas syyttäjien tekemiä syyttämättäjättämispäätöksiä ja esitutkinnan rajoittamispäätöksiä, joiden perusteella poliisi lopettaa tutkinnan.

Aineistossa on mukana lähes kaikki kunnianloukkaustuomiot vuosilta 2016-2018. Sen sijaan syyttäjien päätöksistä mukana on vain otos eli neljän syyttäjänviraston päätökset vuodelta 2018.

Näin juttu tehtiin

LUE LISÄÄ ▼

Aineistosta käy täysin selväksi, että kunnianloukkausten seuraukset ovat hyvin sattumanvaraisia, muutenkin kuin huorittelun osalta. Myös esimerkiksi natsiksi tai rasistiksi kutsuminen voi johtaa joko tuomioon tai siihen, että esitutkinta lopetetaan eikä syytetä tule.

RIITATILANTEISSA naisten huorittelu tuntuu olevan maan tapa.

Huorittelu kohdistuu lähes pelkästään naisiin, mutta tekijöinä on sekä miehiä että naisia. Enemmistö on miehiä, mutta ero naisten ja miesten välillä ei ole kovin suuri. Huora livahtaa naisenkin huulilta usein, kun kiistan vastapuolena on toinen nainen.

Eräässäkkin tapauksessa kaksi naista riiteli pesutuvassa ja huoritteli toisiaan. Molemmat tuomittiin kunnianloukkauksesta sakkoihin ja maksamaan toisilleen korvauksia.

Miehille ei vastaavaa sanaa edes ole, joten heitä haukutaan monipuolisemmin. Usein solvaaja esittää väitteen rikoksesta. Miehiä syytetään esimerkiksi varkaiksi, huijareiksi ja vaimonhakkaajiksi, pahimmillaan lapsenraiskaajiksi.

Seksirikosväitteitä on aineistossa kuitenkin vähän, ja ne johtavat usein kunnianloukkaustuomioon.

Mies väitti

Sen sijaan huorittelua ei syyttäjien päätösten mukaan tarvitse ottaa vakavasti, vaan kyse on vähäisestä kunnianloukkauksesta. HS:n aineistossa valtaosaa huorittelutapauksista ei koskaan viety oikeuteen, vaan syyttäjä päätti esitutkinnan lopettamisesta.

Esimerkkejä riittää.

Koulussa tyttö nimitteli toista tyttöä huoraksi ja väitti tämän lähettäneen uhkaavia viestejä hänen poikaystävälleen.

Nainen huuteli parvekkeella tupakoivalle naapurilleen: ”Horohuora, lesbo, lumppuleena.”

Veli lähetti siskolleen viestejä, joissa haukkui tätä idiootiksi, penikaksi, kusipääksi ja huoraksi.

Mies nimitteli eksäänsä huoraksi, vasikaksi ja läskiksi.

Mies haukkui naista huoraksi ja uhkasi laittaa kuvia ja videoita naisesta pornosivustolle.

Kaikissa näissä tapauksissa syyttäjä on arvioinut, että teot ovat niin vähäisiä, ettei esitutkintaa kannata jatkaa.

SILLOIN, kun huorittelut etenevät oikeuteen, niistä myös annetaan rangaistuksia.

Keski-Suomen kärjäoikeus korosti tuomiossaan, että sanalla *huora* ei ole muita kuin halventavia merkityksiä. Sanan käyttäminen kertoo sanojan motiivista ja teon tahallisuudesta: tarkoituksena on nimenomaan halventaa.

Huorittelusta on myös korkeimman oikeuden ennakkopäätös. Vuonna 2005 korkein oikeus linjasi, ettei huorittelu ole vähäinen rikos. Se on syrjivää, koska se kohdistuu sukupuoleen.

Korkeimman oikeuden tutkima huorittelu tapahtui ravikilpailuissa.

”Saatanan huora”, miesohjastaja huusi kovaan ääneen, kun naisohjastaja kiilasi hevosensa miehen hevosen eteen. Huudon kuuli ainakin kaksi muuta ihmistä. Kuulijoiden määrä ei kuitenkaan ole oleellista, oikeus totesi.

Oikeudessa mies kiisti syyllistyneensä rikokseen ja sanoi, että tarkoituksena oli arvostella naisen ajovirhettä. Hänen mukaansa ravikilpailuissa naisten huorittelu on yleistä eikä se siten voi olla rangaistavaa. Todistaja säästi miestä ja kertoi, että naisohjastajia oli varoitettu heihin kohdistuvasta huutelusta ja kehoitettu olemaan välittämättä siitä.

Asia käsiteltiin ensin Turun käräjäoikeudessa, joka tuomitsi miehen maksettavaksi 15 päiväsakkoa. Turun hovioikeus poisti sakan. Sen mukaan mies oli kyllä syyllistynyt kunnianloukkaukseen, mutta oikeuden mukaan rangaistusta ei tarvittu, sillä miehelle oli jo määrätty huutelusta kahden viikon kilpailukielto.

Korkeimmassa oikeudessa selvitettiin enää sitä, saiko miehen jättää tuomitsematta rangaistukseen.

Korkein oikeus muistutti, että lain mukaan rangaistus voidaan jättää tuomitsematta, jos rikos on kaikki seikat huomioon ottaen vähäinen. Ilman rangaistusta voi selvitä myös, jos tekoa voidaan pitää anteeksiannettavana tai rangaistusta kohtuuttomana ottaen huomioon muut tekijälle koituneet seuraukset.

Urheilutapahtumissa sekä kilpailijat että yleisö saattavat yltyä niin railakkaaseen kielenkäyttöön, että muussa elämässä ilmaisut eivät olisi hyväksyttäviä, korkein oikeus huomautti.

Korkeimman oikeuden mukaan huorittelu kuitenkin halvensi naista henkilönä ja naisena tavalla, jolla ei ollut välitöntä yhteyttä ajosuoritukseen. Ravikilpailuissa yleinen karkea kielenkäyttö ei tee huorittelua hyväksyttäväksi.

Edes kilpailutilanteeseen liittyvä kiihtymys ei vähentänyt syyllisyyttä. Kunnianloukkaus oli karkea, ja sen luonne oli syrjivä ja halventava. Siten teko ei ollut vähäinen.

Mies määrättiin maksamaan 15 päiväsakkoa, ja nainen sai mieheltä 500 euron kärsimyskorvauksen.

USEIMMAT kunnianloukkauksista tehdyt rikosilmoitukset olivat juuri sellaisia kuin saattoi odottaakin. Pieniä naapuririitoja koirankakasta, aidan paikasta tai nurmikonleikkuusta. Kärkevästä arvostelusta loukkaantuneita yrittäjiä. Eronneiden pariskuntien kiivaita viestejä, joissa toista haukutaan huoraksi ja toista lapsenhakkaajaksi.

Eräs mies koki kunniaansa loukatun, kun naapuri oli nimennyt langattoman verkon näin: ”A6 asukkaalle muija / elämä”. Hirviporukoissa syyteltiin toisia lihavarkauksista, ja kotiäitien yhdistyksessä syntyi kovasanainen kiista hyväntekeväisyyskalenterin tuotoista.

Erään seurakunnan johto riitaantui niin, että netin keskustelupalstoilla nimiteltiin toisia kyykäärmeiksi. Osa luottamushenkilöistä syytti muita kirkkoherran kiusaamisesta, ja yhdeltä luottamushenkilöltä - ilmeisesti lihakauppiaalta - kysyttiin, joko hän kohta myy kirkkoherran lihaa.

Nämä tapaukset eivät edenneet oikeudenkäyntiin.

Monissa tapauksissa hermot ovat menneet molemmilta osapuolilta, erityisesti silloin, kun riitelijät ovat naapuruksia, ja aivan erityisesti silloin, kun kyse on koiriin liittyvistä riidoista. Ja koirariitoja aineistossa kyllä riitti.

Joistain esitutkinnan rajoituspäätöksistä näkee, että osa ihmisistä tekee rikosilmoituksia varsin herkästi. Eräässä tapauksessa nainen koki kunniaansa loukatun, kun hänen koiriaan oli kutsuttu likaisiksi ja räksyttäväiksi.

Toisessa miestä harmitti, kun asuntoyhtiön puheenjohtaja oli väittänyt, että hänen autostaan oli vuotanut öljyä. Poliisille mies korosti, ettei hänen autostaan ole koskaan vuotanut öljyä eikä öljyn vuotamisesta ole mitään näyttöä.

SYYTTÄJILLÄ on myös vakioasiakkaita, jotka suojelevat kunniaansa poikkeuksellisen kiivaasti. Heillä saattaa olla muutaman kuukauden ajalta useita päätöksiä, joissa he ovat välillä epäiltyinä, välillä asianomistajina eli uhreina.

Heidän joukossaan on naapuruksia ja eronneita pariskuntia, jotka tehtailevat rikosilmoituksia toisistaan. Osa on rikollisia, jotka loukkaantuvat, jos heidän rikostuomioistaan kerrotaan.

Kolmas ryhmä on liikkeellä poliittisin tarkoituksin ja selvin suunnitelmin. Heistä monet ovat maahanmuuttovastaisia aktivisteja.

Keinot ovat yksinkertaiset. Näyttää siltä, että poliittisina vastustajina pidettyjä ihmisiä pyritään vaientamaan herjaamalla heitä netissä. Heidän nimiään, kuviaan ja henkilötietojaan julkaistaan

valemedioissa ja sosiaalisessa mediassa, usein valheiden tai loukkausten kera.

He loukkaavat muita hyvinkin törkeillä haukkumasanoilla, mutta tekevät herkästi rikosilmoituksia, jos heitä haukkuu.

Yksi heistä on vantaalaismies, joka kuvailee nimeltä mainittuja poliiseja esimerkiksi sanomalla, että he ovat *työntäneet päänsä karvaranteen perseeseen* ja heidän *päässään on musta vittu ja kainalossaan Koraani*.

Tällaisella maalittamisella saadaan usein aiheutettua ”vastustajaan” kohdistuva vihaviestien tulva. Vastustajina on pidetty esimerkiksi tutkijoita, poliitikkoja, toimittajia ja poliiseja. Viime aikoina nettivihaa on alettu kohdistaa myös syyttäjiin ja tuomareihin.

Vantaalaismies on painostanut poliiseja myös kertomalla sosiaalisessa mediassa, missä, milloin ja ketä poliisi pian kuulustelee. Päivityksessä hän on kutsunut kannattajiaan poliisiaseman eteen osoittamaan mieltä. Tapahtumat videoidaan ja julkaistaan netissä.

Toukokuussa 2018 vantaalaismies tuomittiin kunnianloukkauksesta. Hän oli päivittänyt Facebook-sivuilleen kuvan ulkomaalaistaustaisesta ihmisestä, maininnut tämän nimen ja kirjoittanut kuvan yhteyteen: *Pysy siellä Tampereella ja vedä matuvittu päähäsi*.

Hän puolustautui sanomalla, että tällainen kielenkäyttö on hänelle normaalia ja netissäkin kovin tavanomaista.

Omasta kunniastaan vantaalaismies on silti tarkka. Hän on tehnyt useita rikosilmoituksia kunniansa loukkaamisesta.

POLIISI ja oikeuslaitos ovat suhtautuneet vantaalaismiehen kunniaan vaihtelevasti.

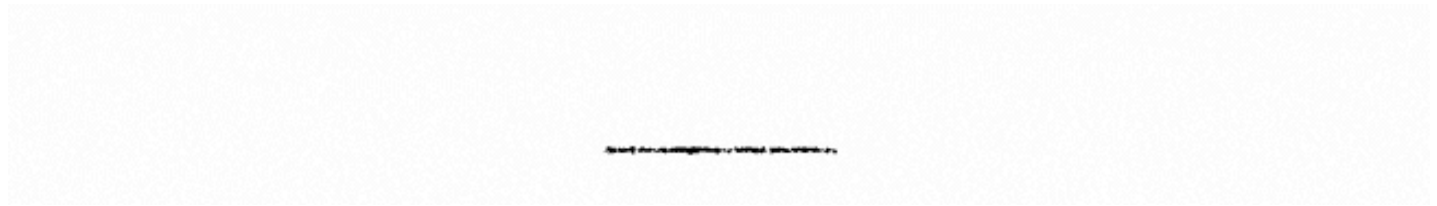
Vuonna 2016 Iltalehden toimittaja kirjoitti Twitter-keskustelussa, ettei hän aio vapaapäivänään katsoa ”jonkun rasistin” videota. Vantaalaismies teki rikosilmoituksen, sillä keskustelussa oli puhuttu nimenomaan hänen kuvaamastaan videosta. Poliisi ei kuitenkaan tutkinut asiaa, sillä sen mielestä rikosta ei ollut tapahtunut.

Poliisi perusteli päätöstä näin: ”Sana rasismi on internet-aikakaudella kärsinyt siinä määrin inflaatiota, eikä se ole enää sellainen sana, joka olisi omiaan aiheuttamaan vahinkoa tai kärsimystä.”

Kaksi vuotta myöhemmin Itä-Uudenmaan poliisi ja syyttäjänvirasto ja Vantaan käräjäoikeus olivat toista mieltä. Kaksi muusikkoa tuomittiin lokakuussa 2018, koska he olivat kutsuneet vantaalaismiestä muun muassa rasistiaäliöksi, runkkariksi ja pelleksi ja käskeneet hänen painua konsertista helvettiin. Loukkaukset sanottiin mikrofonin ulkoilmakonsertin lavalta, ja ne kuuli arviolta sata ihmistä.

Oikeus pohti päätöksessään, saako miestä kutsua rasistiksi, jos hän on aktiivisesti levittänyt rasistisia mielipiteitä. Tuomarin mukaan ei saa, sillä kunniaa voi loukata kahdella tavalla.

Loukkaavien valheiden levittäminen on kunnianloukkaus, mutta tuomio voi tulla, vaikka sanottu olisi tottakin, jos uhria on halvennettu.

SYYSKUUSSA 2018 Oulun käräjäoikeudessa kiisteltiin kuvaamisesta. Tuomari oli kieltänyt kuvaamisen, mutta syytettynä ollut kunnallispoliitikko ja maahanmuuttovastainen aktivisti **Junes Lokka** alkoi kuitenkin videoida salissa heti, kun oikeudenkäynti oli päättynyt.

Hän lähestyi kuvaten syyttäjää ja ilmoitti haluavansa haastatella tätä. Hetkeä myöhemmin hän jatkoi kuvaamista oikeustalon aulassa ja nimitteli syyttäjää ja tuomaria. Rikoslehti Alibi kuvaili tilannetta toteamalla, että ”Lokan mielipiteet käräjäoikeuden työntekijöistä eivät ole painokelpoista tekstiä”. Blogissaan Lokka kuvaili syyttäjää sekavaksi naiseksi.

Oikeuden istunnossa käsiteltiin kiihottamista kansanryhmää vastaan.

Lokka julkaisee pitkiä, usein tuntikausia kestäviä videoita useammalla eri kanavalla. Myös kärjäatalolla tehty video oli pitkään netissä kaikkien katsottavissa.

Lokalla on tapana käyttää kovaa kieltä sekä videoilla että sosiaalisessa mediassa. Hän on nimitellyt ihmisiä esimerkiksi huoriksi, häiriintyneiksi sekopäiksi ja vitun idiooteiksi sekä käskennyt heidän mennä uuniin.

Eräällä videolla hän soitti helsinkiläiselle kaupunginvaltuutetulle, nimitteli ja toivoi tälle kuolemaa.

Samalla videolla Lokka epäili, että poliisi tulee kohta hänen ovelle, mutta ilmoitti myös, ettei se häntä kiinnosta. Myös oikeudenkäynnin jälkeen kuvatulla videolla hän toi ilmi asenteensa oikeusjärjestelmää kohtaan.

”Tulee 40 tai 50 päiväsakkoa, ketä kiinnostaa?” Ja: ”Tää oli mun eka kiihottelukeissi, tää oli todella hauskaa. Toivottavasti näitä tulee lisää.”

Toive on toteutunut, lisää on tullut. Tosin monesti syyttäjä on jättänyt syytteen nostamatta. Pelkästään tämän vuoden tammi-helmikuun aikana Lokasta on tehty kolme syyttämättäjättämispäätöstä. Niistä kaksi koski kunnianloukkauksia, kolmas kiihottamista kansanryhmää vastaan.

Kunnianloukkaustapauksista toinen jätettiin syyttämättä siksi, että tapahtumasta on kulunut jo lähes kaksi vuotta eikä asianomistaja enää vaadi rangaistusta. Toisessa Lokka oli nimitellyt naista idiootiksi, mielenterveyspotilaaksi ja avohoitopotilaaksi sekä sanonut tämän kuuluvan mielisairaalaan.

Syyttäjän mukaan sanomiset todennäköisesti täyttäisivät kunnianloukkauksen tunnusmerkistön mutta ne eivät silti ”anna kohteelleen syytä hävetä, vaan lähinnä osoittavat lausujansa huonoa käytöstä”.

Maaliskuussa Lokka on kuitenkin oikeudessa, tällä kertaa asianomistajana omaa kunniaansa peräämässä. Tapaus on herättänyt jo etukäteen paljon huomiota.

LOKAN kunnian loukkaamisesta on syytettynä vapaa toimittaja ja tietokirjailija **Johanna Vehkoo**.

Vehkoo kirjoittaa Yleisradion sivuilla Valheenpaljastaja-juttusarjaa. Siinä hän on käynyt läpi viha- ja valemedioiden juttuja ja osoittanut niistä virheitä. Lokka on arvostellut Vehkoon työtä monesti ja nimitellyt hänen juttujaan valheiksi.

Syytteeseen johtaneet tapahtumat alkoivat, kun Lokka ja Suomen Sisu -järjestön aktivisti **Tuukka Kuru** kertoivat netissä julkaistulla videolla suunnitelmastaan mennä kuvaamaan kirjakauppaan tilaisuutta, jossa Johanna Vehkoon oli määrä kertoa kirjastaan. Videolla he kertoivat, että aikovat esiintyä Kansan Uutisten toimittajina.

Kuru on niin ikään maahanmuuttovastainen aktivisti, joka on saanut potkut perussuomalaisten nuorisojärjestöstä äärikansallismielisten mielipiteiden - tai etnonationalismin, kuten hän itse sitä kutsuu - takia.

Kun Vehkoo sai tiedon tästä, hän teki Facebook-ystävillään näkyvän päivityksen, jossa kertoi häirintäsuunnitelmista ja kutsui Lokkaa natsiksi ja tunnetuksi rasistiksi.

MUITA ihmisiä riepottelevat Lokka ja vantaalaismies ovat monta kertaa välttyneet syytteiltä kovasta kielenkäytöstä huolimatta. Sen sijaan heidän kutsumisensa rasisteiksi on johtanut syytteisiin.

Mistä tämä kertoo? Kohteleeiko oikeusjärjestelmä kaikkia samalla tavalla?

Onko esimerkiksi miehen kunnia arvokkaampi kuin naisen?

Siihen viittaa HS:n aineisto. Sen mukaan asianomistajien eli uhrien joukko muuttuu sitä miesvaltaisemmaksi, mitä pidemmälle prosessissa edetään.

Syyttäjien rajoitus- ja syyttämättäjäättämispäätöksissä enemmistö asianomistajista on naisia. Heitä on 57 prosenttia. Sen sijaan käräjille vietyjen juttujen uhreista naisia on vain 43 prosenttia.

Syyttäjillä näyttäisi siis olevan korkeampi kynnyks viedä käräjille juttuja, joissa uhrina on nainen.

Kuinka arvokasta kunnia sitten on?

Miesuhrit vaativat ja myös saivat kunnianloukkauksen aiheuttamasta kärsimyksestä suurempia korvauksia kuin naiset. Miehillä keskimääräinen korvausvaatimus oli 2 615 euroa, mikä on lähes 600 euroa suurempi kuin naisten vaatimukset.

Tuomioistuimet eivät korvauksia tuomitessaan olleet niin anteliaita kuin uhrit olisivat halunneet. Miesuhrit saivat keskimäärin 920 euroa, ja naisuhrien korvaukset jäivät keskimäärin 668 euroon.

Miesuhrien korkeampia korvauksia saattaa selittää se, että miehiin kohdistui enemmän rikosväitteitä. Niistä oma lukunsa ovat perättömät väitteet syyllistymisestä seksuaalirikokseen. Näihin oikeus suhtautuu ankarasti.

Suurimmat korvaukset sai mies, jonka väitettiin raiskanneen opiskelukaverinsa. Nainen piti oikeudessa kiinni raiskausväitteestään ja sanoi uskoutuneensa asiasta vain ystävilleen sekä terveydenhuollossa. Ystävät olivat kuitenkin lähteneet levittämään kertomusta, nainen kertoi.

Nainen sanoi käyneensä poliisin puheilla, mutta poliisilla oli hänen mukaansa omituinen asenne. Naista oli muistutettu näyttövaikeuksista ja kunnianloukkaussyytteen vaarasta. Sen takia nainen jätti rikosilmoituksen tekemättä.

Oikeuden mukaan raiskausväitteen tueksi ei ollut riittävästi näyttöä. Nainen tuomittiin törkeästä kunnianloukkauksesta maksamaan 50 päiväsakkoa. Hänet myös määrättiin maksamaan miehen vaatimat 10 000 euroa kärsimyskorvauksena.

SUOMALAISTEN kunnia näyttää olevan sattumasta kiinni. Sekä syyttäjänvirastojen että yksittäisten syyttäjien linjat vaihtelevat niin paljon, että on lähes mahdotonta ennustaa, päätyykö kunnianloukkauksesta tehty rikosilmoitus koskaan oikeuden käsiteltäväksi vai ei. Todennäköisintä on, että esitutkinta keskeytetään.

Erityisesti sosiaalisessa mediassa levitettyt loukkaukset - ja siellähän niitä nimenomaan levitellään - jäävät usein oikeudenkäyntiä ja tuomiota vaille. Osittain se johtuu siitä, että somessa herjoja huudellaan usein nimimerkkien takaa. Kaikkea tämä ei kuitenkaan selitä.

Poliisien, syyttäjien ja tuomarien ymmärrys somen luonteesta näyttää vaihtelevan. Aineistossa oli tuomio, jossa tuomari analysoi perin pohjin somessa organisoidun maalituskampanjan ja sen motiivit ja seuraukset. Toisaalta löytyi käräjäoikeuden päätös, josta käy ilmi, ettei tuomari ymmärtänyt, mitä tarkoittaa Facebook-päivityksen näkyminen vain rajatulle kaverijoukolle.

Asenteetkin vaihtelevat. Jotkut tutkinnanjohtajat ja syyttäjät perustelivat esitutkinnan keskeyttämistä sillä, että sosiaalisessa mediassa keskustellessa ottaa tietoisin riskin pilkatuksi tulemisesta.

Näin perusteltiin tutkinnan keskeyttämistä, kun eräs maahanmuuttoa vastustava aktivisti oli tehnyt rikosilmoituksen hänestä tehdyistä pilkkavideoista:

HS kertoo lähipäivinä lisää kunnianloukkauksista.

Seuraa uutisia tästä aiheesta

Rikokset

Seuraa

Oikeudenkäynnit

Seuraa

Poliisi

Seuraa

Satu Vasantola

Seuraa

Vihapuhe

Seuraa

Susanna Reinboth

Seuraa

Oikeus: ”Käräjäoikeus katsoo,